
Yalnız mıyız?

Bitmiyor geceler, doğmuyor gün
Bir ben dertliyim, bir de bülbül
Ulusum durmaz, kan kaybederken
İnsan tek başına, olur mu özgür?

Atamın açtığı, yollar karardı
Neferlerin çoğu, cephede kaldı
Yurdum kavruldukça, düşman ağardı
Çağlamadan ırmaklar, akar mı gür gür?

Yaşamak yalnızlığın , kardeşi derler
Kişiler yerli yersiz, niçin gülerler
Düşünenler açmazda, hep dertlenirler
Usu çorak toprakta, nasıl açar gül

Az da olsa mert insanlar hep vardı
Onların uslarına, bir ateş sardı
Bire varıp, iri olup, diri oldukça
Zincirler kırılacak, açacak sümbül

Atam'ı tanıdıkça, engel azaldı
Düşünceler tarihinden, hız aldı
Karanlıklar cayır cayır yanarken
Tüm Atatürkçüler birer mum oldu
Küçük tohumdan, bir çınar doğdu.

Etem ORUÇ